

Kreku.

(Našli so ga mrtvega široko razpetih rok, visoko izbočenih prsi, v nebo strmečih oči.)

Milijoni bili so s Teboj, milijoni za Teboj
in vsem si bil srcé,
pa si odšel, da večen večno boš med nami
duša velikega, od zdavna čakanega dne! —

Sam sam trenutek vseh trenutkov si živel,
ko duh Tvoj silni razprostiral je perot
na Pot
in se Ti Bog je razodel.

Oči razprte na široko in v nebo zamaknjene,
roke ko da v objem bi klicale in pričale naš svet,
in prsi vzbočene ko rebra v gori —
Vem, bil si Izrael in se boril razvnet:

Ne grem odtod, dokler ne dvigneš roke v blagoslov
na moje delo
in ljudstvu ne odvzameš vseh okov,
ki so zajedle že do belih se kosti. Moj rod, Gospod,
zasluži, da mu daš pomlad veselo! . . .

Smehljaj Ti je ostal na moških ustnih —
Boga je zmagala ljubezen Tvoja in gorečnost.
Milijoni Tvoji zdaj verujemo z vso Tvojo vero
v prihodnost našo kakor v Te in v večnost!

Joža Lovrenčič.